

16. september 1955.

SF/SO

4299

Det Kgl. Industri-, Håndverk- og Skipsfartseide
Dronningens gate 15,
Oslo.

Norges Geologiske Undersøkelser

Bergarkivet.

Rapport nr: 3139

Granforekomst i Nordreisa.

Under sommerens feltundersøkelser i den del av Finnmarksvidda som ligger i Nordreisa herred i Troms på kartblad 87 fant statsgeolog dr. Tore Gjelsvik i midten av august måned en syenittisk bergart som ga til dels meget høye radioaktive utslag. Bergarten ligger i en breksjesone av stor utstrekning, men de rekognoserende målinger som statsgeologen foretok, viste ikke noen betydelig radioaktivitet utover den syenittiske bergarts grenser.

Syenitten står som en eller to lagerganger langsetter den stupbratte dalsiden sørøst for Hjalavarre, ca. 69° 9' n.b., 11° 20' ø. Oslo. I dalen ligger det her en serie urer, og syenitten er blottet i overkant av urene i to områder. Det nærliggende ca. 500 m langt, det sørligste 50-100 m langt. Mellom dem er det et område på 3-400 m hvor den radioaktive bergart i alle fall ikke er blottet umiddelbart ovenfor urene. Disse blokker enkelte steder tyder på at syenitten forekommer i andre ganger, og det kan sies at den totale utstrekning av den mineraliserte sone i hvert fall er 1 km lang. Terrengets beskaffenhet og overdekning gjør det vanskelig å bringe på det rene nærtigheten av gongene. Et par steder kunne nærtigheter på 5-10 m måles.

Størrelsen av scintillometrets viserutslag var ganske varierende fra vanlige bakgrunnsverdier og opp til 100 ganger bakgrunnen. Undersøkelser utført av geolog Thor Siggerud ved NGU's radiometriske laboratorium viser at radioaktiviteten skyldes uran, og de rikeste prøver har en radioaktivitet som svarer til 0,5 % U_3O_8 . Det er imidlertid klart etter måling i dalten at gjennomsnittsgehalten i de blottede deler av bergarten ligger vesentlig lavere, og det kan ikke på det nåværende tidspunkt sies noe om forekomsten vil vise seg drivverdig. Den ligger vanskelig til i et område helt uten land- eller sjøverte kommunikasjoner. Imidlertid er avstanden til koppperforekomsten på Časkias ikke nær

enn vel 20 km i luftlinje, og det er mulig at det kan vise seg formåttig å se på transportproblemer for de 2 prospekter i sammenheng.

For at de videregående undersøkelser skal kunne foregå uten innblanding av utenforstående skjerpe-interesserte, har HOU 5.d.n. søkt forekomsten for staten.

Melding om saken ble fremlagt 13.d.n. i møte i Fellesstyret for Norges geologiske undersøkelse, Geofysisk Malmleting og Statens råstofflaboratorium.

S.F.

Sven Föyn